

for fremstilling af danske salgskassetter. I den forbindelse skal det udtrykkeligt fremhæves, at de nævnte oplysninger ikke er udtryk for lønandelens størrelse d.d., men derimod lønandelens størrelse i ambi-perioden.

I sagsøgers ovennævnte skrivelse oplyses endvidere, at sagsøger ikke tidligere skulle have gjort gældende at have været i konkurrence med danske producenter af salgskassetter.

Udsagnet forekommer overraskende på baggrund af det i replikken, side 5, og sagsøgers supplerende processkrift af 11. marts 1997, side 5, midtpå, anførte tillige med de fremlagte bilag 17 og 18.

Det har derimod på intet tidspunkt fra sagsøgers side været gjort gældende, at salget af videokassetter har været i konkurrence med det danske udlejningsmarked. Af bilag 20 fremgår alene, at sagsøger har udlejet laserdisk i en årrække uden dog at have være i konkurrence med andre erhvervsdrivende på dette punkt. Imidlertid må sagsøgers ovennævnte skrivelse nærmest læses således, at sagsøger gør gældende at have været i konkurrence med udlejningsmarkedet. Sagsøger opfordres til at tilkendegive, hvorvidt dette er korrekt.

Det bestrides ex tuto fra sagsøgtes side, at der har bestået et reelt konkurrenceforhold mellem sagsøgers marked for salg af videokassetter og markedet for udlejning af videokassetter. Det er usandsynligt, at video-udlejningsbranchen relativt skulle opleve en fremgang i omsætningen, alene fordi videokassette-salgsbranchens priser tager højde for den indførte ambi. Såfremt sagsøger agter at gøre dette gældende under sagen, må bevisbyrden herfor påhvile sagsøger. Endvidere gøres det ex tuto gældende, at det alt andet lige ikke kan være mere løntungt at udleje videokassetter end at sælge disse.

København, den 13. november 1997
Kammeradvokaten

v/

Tomas Ilsøe Andersen